

Zadeva C-389/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

27. junij 2023

Predložitveno sodišče:

Amtsgericht Wedding (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

19. maj 2023

Tožeča stranka:

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Tožena stranka:

Oranzherii Gimel II EOOD

Sklep

V sporu med

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, [...] (ni prevedeno) 81373 München

- Tožeča stranka -

[...] (ni prevedeno)

in

Oranzherii Gimel II EOOD, [...] (ni prevedeno) 1839 Sofija, Bolgarija

- Tožena stranka -

[...] (ni prevedeno)

je Amtsgericht Wedding (okrajno sodišče v Weddingu) [...] (ni prevedeno)
19. maja 2023 sklenilo:

I.

Postopek se prekine.

II.

Sodišču Evropske [Unije] se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja o razlagi prava [Unije]:

1. Ali je treba Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 in Uredbo (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonski ureditvi, s katero se določa, da sodišče v okviru pravnega sredstva razglasi evropski plačilni nalog za ničen, če ta toženi stranki ni bil vročen ali ji ni bil pravilno vročen?
2. Če bi bil odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen: ali je treba navedeni uredbi razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonski ureditvi, s katero se določa, da se izvršba na podlagi evropskega plačilnega naloga razglasi za nedopustno, če plačilni nalog toženi stranki ni bil vročen ali ji ni bil pravilno vročen?
3. Če bi bil odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen: ali je treba Uredbo št. 1896/2006 razlagati tako, da tožena stranka, ki je seznanjena z izdajo evropskega plačilnega naloga, vendar ji ta še ni bil vročen ali ji še ni bil pravilno vročen, še ne more veljavno vložiti ugovora zoper ta nalog?

Obrazložitev

I.

Na predlog tožeče stranke, ki ima sedež v Nemčiji, je Amtsgericht Wedding (okrajno sodišče v Weddingu), ki je sodišče, pristojno za evropski plačilni nalog v Nemčiji, 24. aprila 2020 na podlagi Uredbe št. 1896/2006 izdalo evropski plačilni nalog zoper toženo stranko s sedežem v Bolgariji. Vročitev je bila v skladu z Uredbo št. 1393/2007 opravljena prek bolgarskih organov. Bolgarski organ za sprejem je nato potrdil, da je bila vročitev opravljena 26. julija 2019. Vendar iz potrdila na podlagi člena 10(1) Uredbe št. 1393/2007 ni bilo razvidno, da je bil evropski plačilni nalog vročen osebno, po elektronski poti, tako, da se je pustil v poštnem nabiralniku ali kje drugje. V točki 12.2.1.3 obrazca je bilo namesto tega navedeno, da je bila vročitev opravljena na drug način. Nadaljnje podrobnosti so bile napisane v bolgarščini, prosto prevedeno v nemščino: „Člen 50(2) GPK (bolgarski zakonik o sodnem postopku): Oseba ni več na naslovu, v registru pa ni njenega naslova. Šteje se, da so odločbe [...] pravilno vročene.“ Sodišče, pristojno za plačilni nalog, je ob domnevi, da je prišlo do pravilne vročitve, 24. aprila 2020

razglasilo izvršljivost plačilnega naloga v skladu s členom 18(1) Uredbe št. 1896/2006.

Tožena stranka je po telefaksu z dne 1. marca 2021 vložila ugovor zoper plačilni nalog in podredno zahtevala „vrnitev v prejšnje stanje“. Pri tem se je s priloženo zapriseženo izjavo vsebinsko sklicevala na to, da je za evropski plačilni nalog prvič izvedela v okviru ukrepov izvršbe 24. februarja 2021. V odgovor na pouk sodišča glede pravnih sredstev, ki jih ima na voljo, je v vlogi z dne 25. marca 2021 pojasnila, da želi vložiti ugovor nepravilne vročitve v skladu s členom 1092a ZPO [Zivilprozessordnung (zakonik o civilnem postopku)].

II.

Tožena stranka v obravnavani zadevi trdi, da ji evropski plačilni nalog ni bil vročen.

Predlog za ponovno preučitev na podlagi člena 20 Uredbe št. 1896/2006 je v vseh alternativah pogojen s tem, da je bila vročitev pravilno izvedena, da je začel teči rok za ugovor na podlagi člena 16(2) Uredbe št. 1896/2006 in da ugovor ni bil vložen pravočasno. Sodišče Evropske unije je na predlog sodišča, ki je obravnavalo zadevo, v sodbah z dne 4. septembra 2014, *eco cosmetics* in *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 in C-120/13, odločilo, da se postopek o ponovni preučitvi evropskega plačilnega naloga na podlagi člena 20 Uredbe št. 1896/2006 ne uporablja po analogiji, kadar se izkaže, da plačilni nalog ni bil vročen na način, skladen z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 te uredbe. Pri tem je Sodišče Evropske unije tudi odločilo, da mora imeti tožena stranka, kadar se taka nepravilnost pokaže šele po razglasitvi izvršljivosti evropskega plačilnega naloga, možnost uveljavljati to nepravilnost, ki v primeru, da tožena stranka uspe, povzroči neveljavnost te razglasitve izvršljivosti. Ker v evropskem pravu ni pravnega sredstva, naj bi bilo treba to pravno varstvo zagotoviti v okviru nacionalnih predpisov.

[...] (ni prevedeno) [Navedbe o prejšnjem pravnem položaju, ki tu niso pomembne].

Pozneje je nemški zakonodajalec v členu 1092a ZPO oblikoval nacionalno določbo o specializiranem pravnem sredstvu. Ta določba se glasi:

Pravna sredstva v primeru nevročitve ali nepravilne vročitve evropskega plačilnega naloga

1. ¹ Tožena stranka lahko predlaga razveljavitev evropskega plačilnega naloga, če ji evropski plačilni nalog

(1) ni bil vročen ali

(2) ji je bil vročen na način, ki ni v skladu z zahtevami iz členov od 13 do 15 Uredbe (ES) št. 1896/2006.

² Predlog je treba vložiti v enem mesecu od datuma, ko je tožena stranka izvedela ali bi lahko izvedela za izdajo evropskega plačilnega naloga ali za nevročitev. ³ Če sodišče ugodi predlogu iz enega od razlogov iz prvega stavka, se evropski plačilni nalog razglasi za ničen.

2. ¹ Če je sodišče ob vložitvi predloga v skladu s prvim stavkom odstavka 1 že razglasilo evropski plačilni nalog za izvršljiv v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 1896/2006 in če zdaj predlogu ugodi, razglasi izvršbo na podlagi plačilnega naloga za nedopustno. ² Tretji stavek odstavka 1 se uporablja smiselno.

3. ¹ Odločitev se izda s sklepom. ² Zoper sklep ni pritožbe. ³ Člen 1092, od (2) do (4), se uporabi smiselno.

III.

Prvo vprašanje za predhodno odločanje:

- 1 Po mnenju sodišča evropski plačilni nalog ni bil pravilno vročen. Bolgarski organ za sprejem je v potrdilu o vročitvi sicer izhajal iz tega, da je bila vročitev opravljena, vendar glede na prevod navedenih podatkov v potrdilu vsebinsko ni razvidna nobena vročitev, ki bi bila izvedena veljavno v skladu s pravom Skupnosti. Nasprotno, organ za sprejem je navedel, da je tožena stranka že zapustila navedeni naslov, in je zgolj na podlagi še vedno obstoječih vpisov v poslovnem registru domneval, da se vročitev kljub temu šteje za opravljeno. Organ za sprejem je tako štel, da je bila vročitev opravljena izključno na podlagi zakonske fikcije, ki (očitno) izhaja iz bolgarskega nacionalnega prava. Strožje minimalne zahteve za pravilno vročitev, kot izhajajo iz členov 12(5), 13, 14 in 15 Uredbe št. 1896/2006, tako očitno niso bile izpolnjene; drugače, kot je morda v bolgarskem nacionalnem pravu, ne predvidevajo fikcije vročitve, ki se opira le na vpise v poslovnem registru.
- 2 Sodišče želi najprej opozoriti na to, da se mu zdi določba člena 1092a ZPO načeloma sporna z vidika prava Unije tudi zato, ker je pravno sredstvo vezano na rok, tek roka pa je vezan na trenutek, ko se je tožena stranka zgolj seznanila z izdajo plačilnega naloga ali s tem, da ji ni bil vročen, pri čemer ni nujno, da je medtem prejela plačilni nalog, ali da bi celo morala vedeti, pri katerem sodišču ali pod katero številko zadeve lahko vloži pravno sredstvo. Dalje naj bi moral rok teči tudi že, če bi bila tožena stranka lahko že zgolj seznanjena s tem, torej v primeru ko iz majhne malomarnosti ni vedela za obstoj plačilnega naloga.

Vendar sodišče na tem mestu tega vidika ne more postaviti kot predmet obravnavanega vprašanja za predhodno odločanje, ker ni pomemben za odločitev. Tožena stranka je izkazala in verodostojno dokazala, da je za plačilni nalog prvič izvedela 24. februarja 2021. Kot pravno sredstvo na podlagi člena 1092a ZPO je bilo treba razumeti ne šele njeno vlogo z dne 25. marca 2021, s katero je izrecno vložila pravno sredstvo na podlagi člena 1092a ZPO, temveč že vlogo z dne 1. marca 2021 (ugovor in „predlog za vrnitev v prejšnje stanje“). V utemeljitev se je namreč vsebinsko sklicevala izključno na to, da ji nalog ni bil vročen. Vloga z

dne 1. marca 2021 je bila podana v roku iz člena 1092a(1), drugi stavek, ZPO, tako da vprašanje, ali se ta določba ne uporablja tudi zaradi določbe o roku, ne more biti pomembno za odločitev v tej zadevi.

- 3 Za odločitev pa je pomembno vprašanje, katero pravno posledico mora sodišče določiti.

Sodišče Evropske unije je v sodbah *eco cosmetics* in *Raiffeisenbank St. Georgen* odločilo, da mora nacionalno pravno sredstvo, s katerim tožena stranka uspešno uveljavlja, da ji evropski plačilni nalog ni bil vročen ali da ji ni bil pravilno vročen, povzročiti neveljavnost razglasitve izvršljivosti. Predložitveno sodišče to sicer razume le kot minimalno zahtevo, ki na splošno ne izključuje odstopajoče nacionalne ureditve. Vendar pa dvomi, ali lahko takrat sprejeti nemški predpis, ki je bistveno strožji od odločitve Sodišča Evropske unije, vzdrži. V skladu s členom 1092a(1), tretji stavek, ZPO mora sodišče na predlog tožene stranke razglasiti ničnost evropskega plačilnega naloga, če sploh ni bil vročen ali ni bil vročen pravilno.

a. Po mnenju predložitvenega sodišča člen 1092a(1) ZPO krši določbe Uredbe št. 1896/2006, zlasti člena 16 in 17. Člen 1092a(1) ZPO se nanaša na primer, ko evropski plačilni nalog sploh še ni bil vročen ali ni bil pravilno vročen, torej na položaj, ko rok za ugovor sploh še ni začel teči. Že na splošno ne bi mogel biti podan pravni interes za uvedbo posebnega pravnega sredstva, s katerim se lahko tožena stranka brani zoper evropski plačilni nalog, če v njeno breme sploh še ni začel teči rok za ugovor. Po mnenju sodišča to hkrati pomeni kršitev določb Uredbe št. 1896/2006. V tej uredbi je kot pravno sredstvo proti evropskemu plačilnemu nalogu predviden zgolj ugovor v skladu s členom 16, katerega posledica pa je v skladu s členom 17 nadaljevanje postopka pred pristojnimi sodišči države članice izvora. Člen 1092a(1) ZPO po drugi strani določa, da lahko tožena stranka časovno precej prej kot ugovor uporabi drugo pravno sredstvo, s katerim lahko poleg tega doseže, da se evropski plačilni nalog razglasi za ničen v celoti. Tožena stranka ima tako možnost, da v celoti prepreči obravnavo zadeve, predvideno v členu 17, pred pravnim sodiščem. Predložitveno sodišče zato meni, da ta predpis krši primarnost predpisov evropskega prava.

b. Sodišče ima pomisleke glede pravila v členu 1092a(1) ZPO tudi zato, ker bi bilo vprašanje, ali naj se evropski plačilni nalog razglasi za ničen ali pa se izvede pravdni postopek, kot je določeno v členu 17 Uredbe št. 1896/2006, na koncu odvisno od naključij: če sodišče, pristojno za plačilni nalog, samo od sebe ugotovi, da evropski plačilni nalog sploh še ni bil vročen ali ni bil pravilno vročen, (seveda) na lastno pobudo začne novo vročitev, ki lahko sproži nadaljnje pravne posledice v skladu s členoma 16 in 17 Uredbe ali, če ni vložen ugovor, pripelje tudi do pravnomočnega plačilnega naloga. Če pa tožena stranka v takem primeru že po naključju izve (na primer zaradi vročitve napačnemu prejemniku, ki jo o tem obvesti, ali zaradi vročitve brez potrebnega prevoda), da je bil izdan evropski plačilni nalog, in vložiti pravno sredstvo v skladu s členom 1092a ZPO, bi moralo sodišče plačilni nalog kot tak v celoti odpraviti in postopek bi se dokončno končal

v korist tožene stranke. Če pa je samo od naključja odvisno, ali bo sodišče samo ugotovilo, da nalog ni bil vročen, ali bo plačilni nalog nato razglasilo za ničn, ali pa bo pozneje prišlo do pravnega postopka, gre po mnenju predložitvenega sodišča pri tem za objektivno neupravičeno neenako obravnavanje pri pravnih posledicah.

c. V skladu z uvodno izjavo 9 je namen Uredbe št. 1896/2006 poenostaviti in pospešiti možnost čezmejnega uveljavljanja ali obravnave civilnopравnih zahtevkov. V skladu z uvodnima izjavama 1 in 2 te uredbe naj bi se s tem spodbujalo nemoteno delovanje notranjega trga z odpravo ovir pri poteku civilnih postopkov. Predložitveno sodišče vidi tudi indice za skrb, da bi pravno sredstvo iz člena 1092a ZPO lahko oviralo tudi polni učinek navedene uredbe pri doseganju teh ciljev. Če se namreč upnik sooča z vprašanjem, ali naj svoje zahtevke uveljavlja v rednem sodnem postopku ali v postopku za izdajo evropskega plačilnega naloga, bo moral v primeru, če bo člen 1092a ZPO veljal še naprej, upoštevati tudi tveganje, da bo plačilni nalog, dokler še nima pravnih učinkov zoper toženo stranko, morda že dokončno odpravljen. To bi imelo za posledico ne le, da bi tožečo stranko bremenili stroški postopka za izdajo evropskega plačilnega naloga, temveč tudi to, da bi morala svoje zahtevke uveljavljati v novem postopku, pri čemer bi morala vzeti v zakup morebitne precejšnje zamude. Odvisno od okoliščin primera je lahko nato tožeči stranki celo popolnoma onemogočeno uveljavljanje njenih zahtevkov, in sicer če je ob uvedbi novega postopka že prišlo do zastaranja. Določba člena 1092a ZPO lahko torej morda pripelje do tega, da se bo možnost uveljavljanja zahtevka v postopku za izdajo evropskega plačilnega naloga uporabljala le redko.

d. Predložitveno sodišče meni, da njegove pomisleke glede člena 1092a ZPO potrjuje tudi dozrajšnja sodna praksa Sodišča Evropske unije. Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 2. marca 2017, Henderson, C-354/15, odločilo, da neposredovanje obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 ne povzroči ničnosti celotnega dosedanega vročanja, temveč lahko povzroči le, da mora sodišče nadomestiti manjkajoči sestavni del vročanja. To, da se to načelo uporablja tudi za vročanje v postopkih za izdajo evropskega plačilnega naloga, je Sodišče Evropske unije odločilo v sodbi z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe SE, C-21/17. Če vročitev kot celota ni nična zaradi težav pri njeni izvedbi, bi morala biti taka pravna posledica še toliko bolj v celoti izključena v primeru pisanja, ki ga je treba vročiti. Tako bi bilo mogoče razumeti tudi to, da je Sodišče Evropske unije v sodbi Catlin Europe SE (točka 49) omenilo, da nepravilna vročitev ne bi smela imeti za posledico ničnosti pisanja, ki ga je treba vročiti.

Tu izražene pomisleke glede določbe člena 1092a ZPO lahko podpira tudi dejstvo, da novejša Uredba (EU) 2020/1784 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah zdaj v členu 12(5) in (6) določa predpise za odpravo napak pri vročanju, ne pa ničnosti vročitve kot celote ali – kot bi bilo v tem primeru – celotnega pravnega naslova, ki ga je treba vročiti.

IV.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje:

Če je sodišče evropski plačilni nalog že razglasilo za izvršljiv, kot v tem primeru, člen 1092a(2) ZPO določa, da sodišče razglasi tudi, da je izvršba na podlagi plačilnega naloga nedopustna.

Če Sodišče Evropske unije v okviru prvega vprašanja za predhodno odločanje meni, da je določba, kot je ta iz člena 1092a(1) ZPO, nezdružljiva s pravom Skupnosti, odpade – v primeru neposredne uporabe – tudi določba člena 1092a(2) ZPO. Pogoj zanjo je namreč, da je sodišče ugodilo zahtevku v skladu z odstavkom 1 in – dosledno, čeprav morda le ugotovitveno – določa, da je treba nato tudi izvršbo na podlagi plačilnega naloga razglasiti za nedopustno.

Vendar se sodišču, ki zadevo obravnava, v primeru, če Sodišče Evropske unije ugotovi, da se prvi odstavek 1092a člena ZPO ne uporablja, postavlja vprašanje, ali bi bilo mogoče v okviru nacionalnega pravnega sredstva po analogiji s členom 1092a(2) ZPO – ločeno – razglasiti, da je izvršba na podlagi plačilnega naloga nedopustna. Vendar pa bi v tem primeru obstajali pomisleki tudi glede tega. Sodišče Evropske unije je v sodbah *eco cosmetics* in *Raiffeisenbank St. Georgen* zgolj navedlo, da mora sodna odločba povzročiti neveljavnost razglasitve izvršljivosti. Če pa bi sodišče po analogiji z drugim odstavkom § 1092a ZPO ugotovilo, da je izvršba na podlagi plačilnega naloga nedopustna, bi to glede na besedilo trajno nasprotovalo izvršbi, čeprav si je mogoče predstavljati primere, v katerih bi bil evropski plačilni nalog po naknadni učinkoviti vročitvi nato izvršljiv.

V.

Tretje vprašanje za predhodno odločanje:

V zadevah *Henderson in Catlin Europe SE* je Sodišče Evropske unije navedlo, da mora sodišče, če se vročitev izkaže za nepravilno, naknadno opraviti vročitev oziroma dopolniti manjkajoči del vročitve.

V tej zadevi v postopku v glavni stvari je bila vročitev evropskega plačilnega naloga z dne 26. julija 2019 po mnenju predložitvenega sodišča, kot navedeno, nepravilna. Tožena stranka je z dopisom z dne 1. marca 2021 poleg pravnega sredstva, ki se tu razlaga kot vloga na podlagi člena 1092a ZPO, vložila tudi ugovor zoper evropski plačilni nalog. V tem času rok za vložitev ugovora še ni začel teči. Vendar sodišče pozneje plačilnega naloga ni ponovno uradno vročilo toženi stranki, saj je bila z njim seznanjena že iz postopka izvršbe. S tretjim vprašanjem za predhodno odločanje želi sodišče izvedeti, ali lahko tožena stranka veljavno vloži ugovor zoper obstoječi evropski plačilni nalog, preden ji je bil ta v vseh pogledih pravilno vročen.

Sodišče meni, da je v zvezi s tem potrebna razjasnitev, saj je Sodišče Evropske unije v zadevah *eco cosmetics* in *Raiffeisenbank St. Georgen* navedlo (točka 42),

da „v okoliščinah, kot so te, obravnavane v postopku v glavni stvari, ni mogoče predvideti uporabe postopka z ugovorom iz členov 16 in 17 Uredbe št. 1896/2006“. Sodišče Evropske unije je dalje navedlo (točka 49): „Glede na prej navedene preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1896/2006 razlagati tako, da se postopki iz členov od 16 do 20 te uredbe ne uporabljajo, kadar se izkaže, da plačilni nalog ni bil vročen na način, skladen z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 te uredbe.“

Del nemške pravne teorije je na podlagi teh formulacij sklepal, da je Sodišče Evropske unije hotelo tudi navesti, da tožena stranka, ki ji plačilni nalog še ni bil pravnomočno vročen, ne more – kljub temu da je vedela za njegov obstoj – preventivno pravočasno vložiti ugovora zoper ta nalog.

Če bi Sodišče Evropske unije želelo na tej točki izključiti pravico tožene stranke do ugovora, kot je bilo deloma razumljeno, pa bi predložitveno sodišče štelo, da so procesne pravice zadevne tožene stranke omejene do te mere, da bi bilo močno omejeno pravno varstvo iz Uredbe št. 1896/2006, med drugim iz člena 16. Tako bi bila lahko tožena stranka, ki ji je bil evropski plačilni nalog vročen brez potrebnega prevoda, vendar je iz previdnosti že vložila ugovor, s tem ko bi ji bil naknadno vročen še prevod (v skladu z zahtevami iz sodb Henderson in Catlin Europe SE), ne da bi – ker meni, da je to že dejansko storila – vložila drugi ugovor, pravnomočno obsojena, saj bi se njen prvi ugovor obravnaval kot še nedopusten.

V drugih postopkih za izdajo evropskega plačilnega naloga sodišče zaradi nejasnosti glede razumevanja sodbe Sodišča Evropske unije zdaj ravna tako, da v primeru ugovorov zoper veljavnost izvršbe preventivno opravi ponovno vročitev in hkrati aktivno opozori toženo stranko, da lahko preventivno v 30 dneh še vedno vloži nov ugovor, da ne bi utrpela škodljivih pravnih posledic. Tožena stranka po dopolnitvi vročitve namreč ne bo pravilno sama sklepala, da mora vložiti nov ugovor, če da je to že storila. Po mnenju predložitvenega sodišča pa od naključja, ali bo sodišče izreklo to opozorilo oziroma ali bo nato dejansko ponovno pravočasno vložen ugovor, ne more biti odvisno to, ali se bo tožena stranka lahko učinkovito branila pred evropskim plačilnim nalogom.

Sodišče zato tudi na podlagi razprave v strokovni literaturi na to temo zanima, ali je Sodišče evropske unije v točkah 42 in 49 zgoraj navedene odločbe nameravalo predčasno pravico do ugovora obravnavati kot nedopustno.

Če Sodišče Evropske unije ugotovi, da je ugovor v tem primeru mogoče pravočasno vložiti že pred pravilno vročitvijo, pa sodišče za zadevo v postopku v glavni stvari torej tudi meni, da lahko – če bo plačilni nalog v okviru prvega in drugega vprašanja za predhodno odločanje veljaven, razglasitev izvršljivosti pa bo treba razveljaviti – nato v skladu s členom 17 Uredbe št. 1896/2006 odstopi postopek neposredno nacionalnemu pravnemu sodišču, ne da bi bilo treba opraviti novo vročitev in ne da bi bil potreben nov ugovor tožene stranke.

VI.

Predložitveno sodišče je na podlagi člena 267(3) PDEU dolžno vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču. V skladu s členom 1092a(3), drugi stavek, ZPO namreč ni pravnega sredstva zoper odločbe Amtsgericht Wedding (okrajno sodišče v Weddingu) – sodišče, pristojno za evropski plačilni nalog v Nemčiji.

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT